

Erol Büyükmeriç
MİDAS'IN SERÇE PARMAĞI

Kaynak Çocuk: 65

Yayıncı Sertifika No: 14071

ISBN: 978-975-343-846-9

1. Basım: Mart 2006, Logos Yayınları
2. Basım: Şubat 2011, Logos Yayınları
3. Basım: Mart 2012, Logos Yayınları
4. Basım: Mart 2014, Kaynak Yayınları

Editör

Zeynep Özge Iğdır

İllüstratör

Serap Deliorman

Kapak Tasarım

Nihal Sevim

Sayfa Tasarım

Çağlar Yalçın

Baskı ve Cilt

İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No: 8
34196 Yenibosna/İstanbul Tel: 0212 496 11 11
Matbaa Sertifika No: 10614

© Bu kitabın yayın hakları Analiz Bas. Yay. Tas. Gıda Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.nindir.
Eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen
alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ANALİZ BASIM YAYIN TASARIM GIDA TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Galatasaray, Meşrutiyet Caddesi Kardeşler Han No: 6/3
Beyoğlu 34430 İstanbul
www.kaynakyayinlari.com • iletisim@kaynakyayinlari.com
Tel: 0212 252 21 56-99 Faks: 0212 249 28 92

EROL BÜYÜKMERİÇ, 1942’de İstanbul’da doğdu. Anadolu Üniversitesi Kimya Mühendisliği Bölümü’nden mezun oldu. Devlet Demiryolları’nda memurluk ve ilköğretimden liseye çeşitli kademelerde öğretmenlik yaptı. Mühendislikten emekli oldu. Emekliliğinden sonra çocuk ve gençlik yazısına yöneldi. *Midas’ın Serçe Parmağı* adlı romanıyla “2006 Dünya Kitap Altın Sayfa İlk Gençlik Ödülü”nü aldı. Karikatür alanında da ürün veren Büyükmeriç, Eskişehir, Ankara ve Akşehir’de üç kişisel sergi açtı ve birçok karma sergiye katıldı. Eskişehir’de yaşıyor.

Yayımlanmış Kitapları:

Yergök (roman), *Emece Memece Çizgili Bilmece* (şiiirli bilmece- karikatür), *Bozbuğık* (roman), *Son İki Çocuk* (roman), *Eski Bisiklet* (roman), *Gizemli Anne* (roman), *Çağdaş Yorumla Nasreddin Hoca* (karikatür), *Kanath Düşler* (şiiir), *Doğum Günü Armağanı* (öykü), *Sesler Kitabı* (şiiir).

Canım torunum
Işlay Meriç Karataş'a...

SUNUŞ

2006 Dünya Kitap Dergisi Altın Sayfa İlkgençlik Ödülü'nü alan bu yapıtıyla ilkgençlik dönemindeki gençleri sanatın, tarihin, arkeolojinin ve mitolojinin gizemli dünyasına çeken Erol Büyükmeriç, Anadolu'da meydana gelen olaylardan ve onlar için söylenen sayısız söylenceden biri olan, her dokunduğunu altına çeviren, eşekkulaklı Frigya kralı Midas'ı¹ bize klasik söylencelerden farklı bir şekilde anlatıyor.

Midas, yaşadığı çağın üzerinden yüzyıllar geçmiş olsa da günümüzde yaşamaya devam eden ender kişiliklerden. Bu topraklarda yaşamış, bu toprağın insanlarını yönetmiş bir kral o. Büyükmeriç'in, Midas'ı bir roman kahramanı olarak sunması, yaşadığı topraklara bir vefa borcu olarak da düşünülmeli.

Günümüz Türkiyesi ve Frigya arasında adeta bir köprü oluşturan *Midas'ın Serçe Parmağı*'ni Anadolu'nun ilkçağ tarihine, arkeolojisine ve mitolojisine ilgi duyan herkes keyifle okuyacaktır.

1 Midas: Friglerin bilinen en ünlü kralı (MÖ 738-696/5).

DÖRDÜNCÜ BASKIYA ÖNSÖZ

Her şey, dostum Dr. Sinan Gürsoy'un ilköğretim yıllarında Gordiyon'a² yapmış olduğu okul gezisi sırasındaki bir anısını anlatmasıyla başladı. Anlatısına göre Sinan, Midas'ın mezarında Midas'ın serçe parmağının kemiğini bulmuş, bu küçük kemiği çocuk aklıyla alıkoymuştu. Sinan'ın anlattıklarını dinledikten sonra, bu olaydan bir roman çıkar, diye peşine düştüm Midas'ın iskeletinin. Uzunca bir yol yürüdüm ardından. Araştırmalarla, gözlemlerle, imgelemlerle... *Midas'ın Serçe Parmağı* romanım işte böyle doğdu.

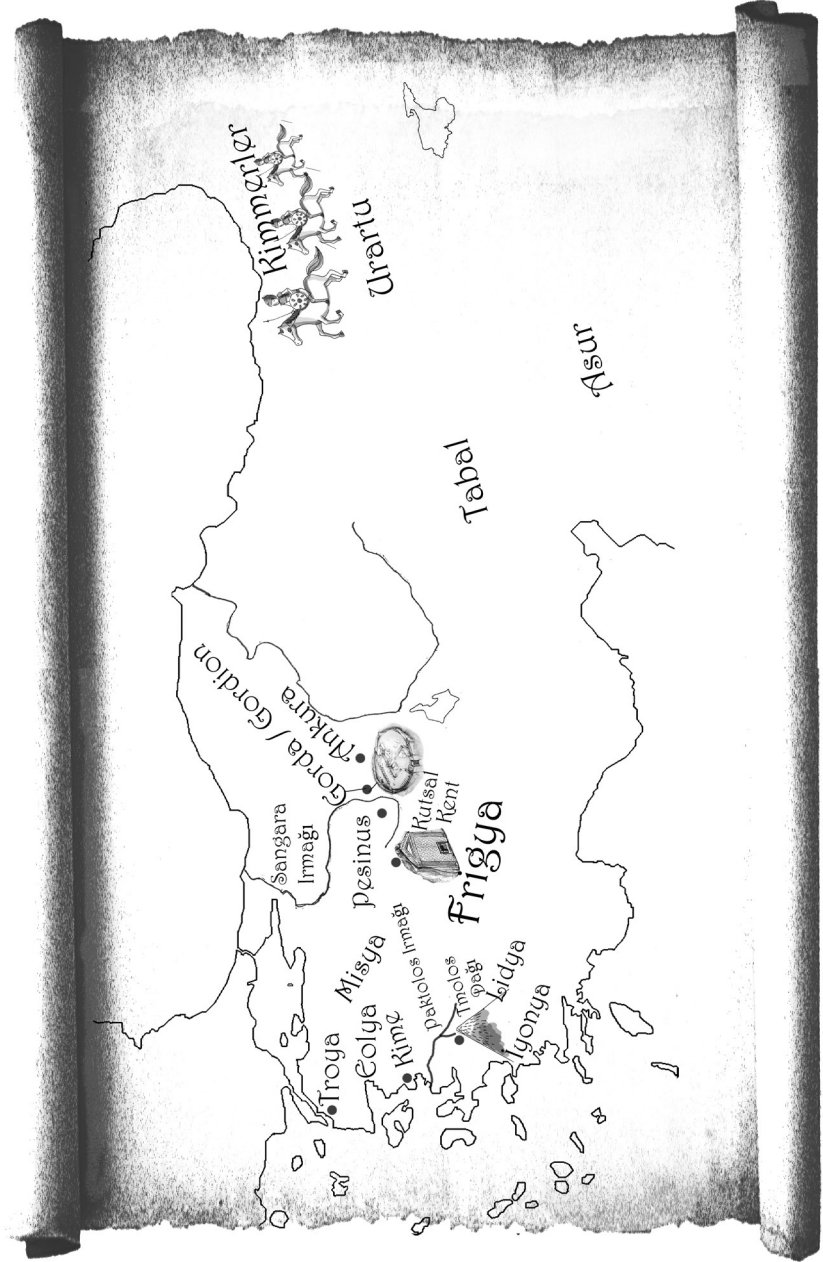
Yapıtım tarihsel bir roman değildir. Olamaz da. Çünkü Anadolu kazıbilimi ve insanbiliminin birleştirme bilmeceleri daha tamamlanmamıştır. Amacım, romanımın yazılış süreçlerinde var olan bilimsel bulgular ve kaynaklar ışığında Midas söylencesini yeni baştan yaratmaktı. Bununla birlikte yeni bulgular ortaya çıktıkça, birçok yeni söylence yorumu ortaya çıkacaktır.

Gözden geçirdiğim bu baskıyla birlikte romanımı 2013 yılında genç yaşta dünyamızdan göçen kadim dostum Prof. Dr.

2 Gordiyon (Gordion): Frig Krallığı'nın başkentinin ilkçağ Yunanlılarınca kullanılan adı. Ankara ili Polatlı ilçesindedir.

Tacîser Sivas Tüfekçi'nin sevgili anısına adıyorum. Onun Frig kazıbilimi alanındaki eşsiz birikiminin Midas'ın Serçe Parmağı romanımı yazarken Midas algımın oluşmasında büyük rolünün olduğunu belirterek...

Erol Büyükmeriç
26 Kasım 2013

Darth
Kimm

Tabal

Naur

Sangara
Immagi
Gorda / Gordion
Nkura

Troya
Golga
Mfsga
Kimm
Imbulgi
Frigya
Tmolos
pögi
Laidya
Lyonya

Kutsal Kent

***“İnsanlık tarihinde çok ender rastlanan
bir sevgi boyutunda keşistik o kadar.”***

Midas

Etekleri sisle kaplı yüksekçe bir dağın doruğundayım. Bura-ya neden, nasıl geldiğimi anımsamıyorum.

Güçlü bir rüzgâr saçlarımı uçuşturuyor.

Göz alabildiğine uzanan sisin orasında burasında baş vermiş onlarca tepelikten başka bir şey göremiyorum. Yer yok, evler yok, ağaçlar yok; aklığın içinde yitip gitmiş her yan.

Burada bulunuşumu açıklayabilecek bir işaret arıyorum.

Yavaş yavaş dağılıyor sis. Belli belirsiz karaltılar gittikçe açılıyor. Biçimleri, renkleri tek tek belirginleşiyor varlıkların.

Sonunda nerede bulunduğum ortaya çıkıyor. Midas'ın mezarını saklayan tümülüsün tepesindeyim.

Gordiyon Müzesi tümülüsün eteğinde oyuncak bir yapı gibi görünüyor. Daha açılmamış.

Gözlerim köyümüzü ikiye bölen yolun her iki yanında öbekleşmiş evlerin üstünde geziniyor bir süre. Şaşılacak şey, gündüz olmasına karşın ortalıkta kimsecikler yok.

Köyümüzün ilkokulu geliyor aklıma. Bakışlarım damdan dama sıçrayarak evlerin bitimindeki taş yapıya saplanıyor hızla. Ne bahçesinde ne de pencerelerinde bir öğrenci var. Okul yaz tatiline girdi sanıyorum bir an; ancak buna olanak yok. Daha ilkyaza yeni girdik. Bu gizemli ıssızlığın başka bir nedeni olmalı.

Yolun sol yakasındaki son yapıya kayıyor bakışlarım bu kez. Amerikalı kazibilimcilerin kaldığı yüksek duvarlı büyük eve. Burada da hiçbir yaşam belirtisi yok. Karamsarlık içimi oymaya başlıyor.

Koca bir silgi iniyor yukardan aşağı, bütün olumsuz düşüncelerimi silerek. Umudum eski kentte ışıyor. Başımı hızla Yassıhöyük Öreni'ne çeviriyorum. İnsanlar kesinlikle orada olmalı.

Yol birkaç kıvrımdan sonra Yassıhöyük Öreni'nde noktalanıyor. Höyüğün önünde yükselen kale kapısına dikkatlice bakıyorum. Her ayrıntıyı yanı başımdaymış gibi görebiliyorum. Kale kapısı duvarlarını, kent yapılarının eski yerleşim izlerini... Orada da kimsecikler yok. Umutlarım bütünüyle yok oluyor. İssızlığın içinde yitişe kayıyorum. İçsel bir boşluk... Yerçekimi bütün ağırlığımı soğurup almış sanki. Üstünde bulunduğum tepe de öfkeli bir canavar gibi homurdanarak sarsılmaya başlıyor. Korkumu bastıramıyorum. Sarsıntı daha da şiddetleniyor. Tümülüsün ortadan yarılacağını ve Midas'ın mezarına çekileceğimi sanıyorum. Birden, beklediğim işaret aklıma başımdan alırcasına geliyor. Orada, aşağıda, Midas'ın mezarına giden geçidin hemen yanı başında nereden çıktıysa yabancı bir adam dikilmiş, bana bakıyor. Yok, hayır, yanılmışım; adam bana doğru geliyor.

Orta yaşın üstünde, kızıl saçlı, tıknaz bir adam. Birine benzetiyorum ama kim olduğunu çıkaramıyorum. Üstünde etekleri uzun, mor bir giysi var; belinde de altın gibi parıldayan yuvarlak tokalı kalınca bir kemer. Sanki çok çok eski zamanlardan günümüze çıkıp gelmiş bir kral gibi.

Rüzgâr hızlanıyor. Onca direnmemeye karşın beni ona doğru itmeye çalışıyor. Tir tir titreyen bacaklarımın üstünde bir öne bir arkaya salınıyorum.

Bas bas bağıyor adam. Aynı sözleri yineleyip duruyor; ancak, rüzgârın uğultusundan hiçbir şey anlamıyorum. Yaklaşıkça söylediklerini anlamaya başlıyorum. Sözcükleri, sıcacık bir deyişle kulaklarımda çınlıyor:

“Korkma benden küçük kız!”

Biraz rahatlasam da şaşkınlığım sürüyor.

Gözlerim tuhaf bir ayrıntıya takılıyor birden. Adamın seyrek, kıvrıkcık saçları arasından sıyrılıp dikilmiş uzun kulaklarına.

Tanıyorum onu. Midas bu. Bir söylenceye göre kulakları eşekkulaklarına dönüşen Midas³. Yüzyıllarca önce yaşamış bir kral üstüme doğru geliyor.

“Şaşırdın değil mi, Sibel Ates?” diyor adam, “Kafan karışmasın. Senin kadar gerçeğim. Aslında beni sen çağırdın. Evet, tıpkı düşündüğün gibi, ben Friglerin kralı Midas’ım”.

Şaşırmak ne kelime, aklımı kaçırmak üzereyim. Adam gerçekten Midas olduğunu söylüyor. Dahası adımlı bile biliyor.

Böyle bir karşılaşmanın olanaksız olduğunu düşünüyorum önce. Sonra, aklım onun eski zamanlardan gelip karşıma çıkmasını olağan kabul ediveriyor. Korkum yitip gidiyor.

“Ben mi çağırdım sizi? Nasıl olur bu, hiç anımsamıyorum. Sonra, adımlı nereden biliyorsunuz? Ya dilimizi çok iyi bilmeniz? Yoksa bana şaka mı yapıyorsunuz, gerçekte kimsiniz siz?”

“Hayır, şaka değil Sibel Ates” diyor, “bugüne dek beni en candan ilgiyle araştıran, okuyan tek kişi sendin. Duygularını, düşüncelerini aramızda yüzlerce yıl olmasına karşın bire bir algılayabiliyordum. Adına gelince, böylesine iki önemli adı

3 Günümüze eski Yunan ve Roma yazılı kaynaklarından gelen, Midas’ın Eşekkulaklarına değgin bu söylence kitabın arkasındaki “ekler” bölümünde verilmiştir.